

ритѣ . . ! Ако да бѣше нѣкой отъ нашитѣ сѣдди. които сѣдѣтъ по нашия край, щѣше да вземе паритѣ за себе си . . “

— Има ли дѣца къмъ вашия край? попиталъ сѣддията.

— Има, разбира се, отвърналъ търговецътъ.

— А има ли стока: овце, агнета, кози, крави, коне?

— Всичко далъ Господъ, както тука, тъй и тамъ.

— Е, побратиме, довършилъ сѣдия, Господъ ви държи живи само заради дѣцата ви, а не зарадъ вашитѣ правдини.

Възнаградено сираче.

(разказъ)

1.

На единъ параходъ, който пътувалъ отъ Александрия за Цариградъ, имало единъ тежко заболѣлъ матросъ. Той наскоро умрѣлъ и оставилъ сираче, едно десетъ годишно момченце на име Петъръ. Капитанътъ на парахода почналъ да се грижи за сирачето. Петъръ билъ кроткъ послушенъ и бръзъ въ прислугата си къмъ пътниците въ парахода, за което получавалъ добро възнаграждение. Капитанътъ рѣшилъ да остави Петра на парахода да прислужва и да се прѣхранва отъ труда си. Петъръ никога не стоялъ безъ работа, понѣкога работѣлъ даже извънъ силитѣ си. Матроситѣ се обръщали къмъ